

HOVED NYHETER

Hilsen fra
Stats-
ministeren

Leder Side 2

Vår bilder
fra Troll Side 3

Status fra
stasjons
sjefen Side 4

Smått og
stort Side 5

Marianus-
gropa Side 6,7

Årets film
festival Side 8,9

SE OGSÅ

Troll Side 10,11
profilen

Miljøstas-
jonen Side 12
Troll

Ny Side 13
sagkon-
tainer

PSSISTE! Side 14

Hilsen fra Statsministeren

Et mektig møte

Som statsminister har jeg mange reisedager i løpet av et år. Jeg føler meg heldig som har fått møte interessante og engasjerte mennesker på de mest spennende og eksotiske steder. Men det er en reise jeg aldri kommer til å glemme.

Da jeg kom til Dronning Mauds land og Trollstasjonen 19. januar 2008 var det som å komme til en annen planet. Åtte timer tidligere hadde jeg gått om bord i et Hercules-fly i et sommervarmt Cape Town. Da jeg våknet opp var det til beskjeden om at jeg måtte pakke meg inn i ulltøy av den tykkeste sorten. Med god grunn. Jeg husker fortsatt hvordan kulden slo mot meg da jeg gikk ut av flyet, selv om det for Antarktis å være var deilig sommertemperatur på 16-17

minus og knall blå himmel. Synet som møtte meg var overveldende. Det var et landskap som jeg aldri har sett maken til. Jeg har vært på vidda og jeg har vært på isbreer, men dette var noe annet. Så uendelig stort. Et slags månelandskap av is. Dronning Maud Land er syv ganger så stort som Fastlands-Norge. Antarktis to og en halv ganger større enn USA. Jeg pleier å si at jeg har vært på Sydpolen, men i virkeligheten er det seks timers flytur fra der jeg landet til polpunktet. Og isen er like tykk som Galhøpiggen er høy – to ganger.

Vi sov i telt, som forsterket opplevelsen av noe mektig. Selv med moderne telt og en veldig god sovepose var det kaldt på nesa i vinternatten. Jeg kunne jo også gå inn i forskningsstasjonen hvis det ble for ille, og dette var på sommeren så vi skulle fly ut igjen om noen få dager. Dere som jobber på Troll tilbringer hele den kalde vinteren der, hvor dere ikke har muligheten til å reise ut. Det står det stor respekt av.

Den norske polaraktiviteten er noe jeg er veldig stolt av. Det er både viktig og riktig at Norge er til stede og synlig på det enorme kontinentet

som utgjør Antarktis. Trollstasjonen er selve spydspissen i den norske forskningsinnsatsen i Antarktis. Den gjør det mulig for Norge fullt ut å delta i internasjonal polar- og klimaforskning. I 2008 fikk jeg æren av å åpne satellittstasjonen Troll-Sat. Stasjonen er en milepæl for effektiv miljøovervåking fra satellitter og gir bedre og raskere tilgang til blant annet viktige klima-, miljø- og værdata. I isen ligger mange av hemmelighetene til klimaet gjemt, og det er i isen vi ser noen av de mest alvorlige konsekvensene av klimaendringene. Derfor er den jobben de norske forskerne på Trollstasjonen gjør helt avgjørende. Jeg vil benytte denne anledningen til å takke for en av de mest spennende, interessante og lærerike reisene jeg har hatt, og til ønske dere alle på Troll lykke til videre.

Hilsen Jens Stoltenberg

Redaktør for Trollposten Tore Dahl
Forskningstekniker.

Dette er en fjær i hatten som vi i redaksjonen er litt stolte over.

Leder

Da er en ny utgave av Trollposten ute. I denne utgaven har vi hvert så heldige å få selveste Statsminister Jens Stoltenberg til å skrive et innlegg i Norges sydligste avis. Dette er en fjær i hatten som vi i redaksjonen er litt stolte over. Han omtaler Troll stasjonen som “spydspissen” i den norske forskningsinnsatsen i Antarktis. Dette er ord som varmer en overvintrer her på stasjonen. Takk for bidraget Jens.

Her på Troll er våren i full anmarsj. Sola har begynt å varme på kroppen og de første fuglene er kommet både til Svarthammaren og til Troll. I skrivende stund synes jeg å kunne høre snøfresen jobbe for fullt ute på flyplassen for å gjøre i stand til årets første landing på Troll airfield 7. november.

Så mens dere hjemme i Norge går mot mørkere tider, er stemningen en helt annen her nede i sør hvor vi gleder oss til sommeren og besøk fra sivilisasjonen, og sist

men ikke minst hjemreisen i begynnelsen av desember som nærmer seg med stormskritt. Jeg har hørt fra sikre kilder at det er noen der hjemme som også venter på at vi snart skal snu nesen nordover og komme hjem til gamle landet. Et langt men annerledes år i våre liv nærmer seg altså slutten. Vi har alle helsen i behold og stasjonen er ikke i dårligere stand nå enn da vi kom vil jeg påstå. Så hvis ingenting spesielt skulle skje de siste ukene (knock in a wood), så kan vi med hevet hode forlate stasjonen og si at vi har utført oppdraget på en tilfredstillende måte. Nye koster skal inn og vi vil da prøve og overføre så mye som mulig av vår erfaring til det nye teamet. Skulle det være noe jeg ønsker meg med på det første flyet vil det nok være fersk frukt og friske grønnsaker. Det er ikke ting man går rundt å tenker på hjemme i moder Norge. Der er jo alt tilgjengelig året og døgnet rundt. Det er slik

at jeg faktisk har tatt meg selv i å savne McDonalds burgere, tro det eller ei.

Omstillingen til 12 timers dager og nye fjes den siste måneden er noe vi veteranene ser frem til med litt nyskjerrighet. Glade for å se nye ansikt men samtidig litt spent på hvordan det å bli rivd ut av den rytmen vi nå har opparbeidet gjennom vinteren. Vi er og blir vane dyr så til og med en overvintring på et av planetens mest isolerte steder blir etterhvert en vane. Som kjent er jo forandringer noe vi mennesker er skeptiske til av natur, så da høres det nok litt rart ut når vi nå lurar på hvordan vi vil reagere på nye ansikt, byer, trafikk og junk food.

Det blir sansynlig en avis til før jeg gir ansvaret videre til neste team, da med sommer teamet tilstede her på Troll.

Ha en fin høst der hjemme i nord.

Ansvarlig red.
Tore Dahl

Vårbilder fra Troll

Våren er kommet, sommeren er rett rundt hjørnet. Gutta på Troll koser seg i sol steiken, og kan kjenne den varmer på kroppen.

Status fra Stasjons sjefen

Sjefens tanker.

I skrivende stund, mandag 18 oktober, er det tre uker igjen av overvintringa.

6 november kommer de første av sommerbesetninga inn, og overvintringen vil være ugjenkallelig over.

Det føles akkurat passe. Det skal bli godt å se og ikke minst høre lyden av andre mennesker, tror jeg i alle fall.

Det spøker en liten tanke bak i hodet et sted "nå må vi ikke tro at vi eier plassen" vi må gi slipp, det er ikke lengre bare vårt hjem. Vi må igjen venne oss til trengselen i matkø, salongen er opptatt, du blir våt på beina når du går på do, og vi har ikke lenger faste plasser ved spisebordet. Vel hvis dette er alt, er det ikke stort å gi slipp på, det måtte i så fall være det med doen..

Så hvordan har det gått da?

Det vil sikkert være spørsmålet fra de som kommer inn til oss fra den andre verden. Tja, hva skal en si, ikke har vi sloss, ikke har vi kranla, vi har faktisk vært snille med hverandre, latt folk fått være som dem er, og kanskje tenkt litt før talt.

Ikke har noen blitt skada heller, kanskje falt på isen og fått ei blå ræv eller skulder, skulle

bare mangle, ikke er vi utstyrt med klør og det er mye holkeføle.

Psykisk ser det heller ikke så verst ut, at det merkes på "sinnet" at en har bodd 6 karer i ei brakke i 8 måneder, er vel mer et tegn på at man faktisk er et menneske, og at det finns noen andre mennesker et annet sted, som i grunnen er de menneskene man helst vil være sammen med. Så konklusjonen er grei, det gikk fint, tro det eller ei.

I dag er det et fint lag av nysnø over stein og berg. Antarktispetrelen er kommet for kanskje 10 – 12 dager siden. I går så jeg den første sørjoen, plutselig var den der, jeg ble glad over å se denne store vakre fuglen på himmelen, så jeg vinket og ropte hei, den gjorde et par runder over meg, ikke for å vise at den og syns det var fint å se meg, sannsynligvis for heller å slukkøret konstatere at jeg var altfor levende til å ha noen betydning for magen dens. Nå mangler bare snøpetrelen, så er fuglelivet på plass. Spretthalene, disse nesten usynlige småkrypene i enormt antall, men som vi aldri ser, er her hele tiden. Og så er det oss, et lite antall mennesker. Det er disse få artene som utgjør det levende liv i vår del av verden.

Det dryppa av taket i går, det var -12° og sol, våren er et faktum. Solkrem finnes fram sammen med solbriller. Alle disse tegn, sier oss at ringen

snart er sluttet, vi er straks tilbake til utgangspunktet.

De er så tydelige, kontrastene i årstidene når man er langt mot nord og langt mot sør. Kanskje dette har vært "kontrastenes år" for oss, årstidenes skifte og kontrasten i forhold til det liv vi normalt lever. Har det kanskje også vært et år hvor vi har lært oss selv å kjenne bedre, oppdaget noen sider som var ukjente, sannsynligvis er svaret ja.

Jeg vet fra tidligere opphold på Troll, om enn ikke så lange, så forlater jeg Troll både fysisk og psykisk i det jeg setter meg i flyet som tar meg til Cape Town. Troll og Antarktis forsvinner i sinn og kilometer like mye som Afrika kommer nærmere. Når flydøra går opp, etter landing i Cape Town, og den varme luften og luktene trenger inn i flyet, er Troll borte. Alt det nye og deilige fyller sinnet, er det som å bli frelst? Jeg vet sannelig ikke, å bli frelst er vist noe flott, det må være noe av det samme.

Men vi er ennå ikke der, ved frelsen, vi er på nederste trinnet i trappa, det gjelder å ikke bli sløv, man kan snuble i nederste trinn også.

Så da er konklusjonen grei, det var fint, det var vært det, det var i sannhet en opplevelse, det var en test, det var den mest utfordrende jobben jeg noen gang har hatt, kokk, stasjonssjef og NP fastansatt på en overvintring på Troll.

Ja, ja sånn e det no me døinn saken....

Smått og stort

Da er arbeidet med å åpne flyplassen i gang på Troll airfield. Ivar og Frode er nå inne i sin andre uke i arbeidet med å få frest og brøytet flystripa til åpningen 6. november. Hjullaster med Øverås fres og en Everest tråkkemaskin jobber for fullt ute på flystripa nå.

TL6 Jack og Sembla er no tilbakestillt til original stand når det gjelder transmisjon.

D.v.s. at diffrensialer er bygd om til standard utveksling, samt at bakveggen for innfestning av mellomgirkassa er forsterka innvendig med ei 10 mm tjukk stålplate nøyaktig tilpassa alle fester for mellomgirkassa.

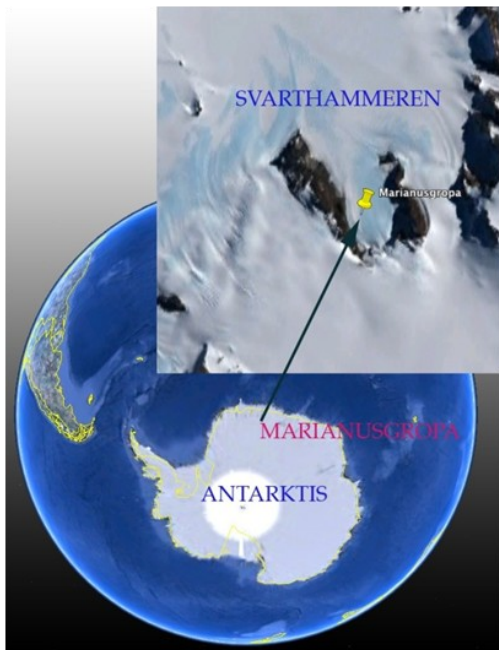
Vi har hatt prøveturer i nærområdet til Troll og to turer til Tor uten problem, så om TL6 maskinene ikkje blir misbrukt kan dei bli til glede framover her på Troll.

Et av vårens sikreste tegn er at vi ikke er alene på Troll lenger. På den siste turen til Tor så vi 2. oktober for første gang tegn på annet liv over Svarthammeren. Et ti talls Antarktispetrell svevde over fugle fjellet på Tor. Glede var stor blant tur folket over å se disse søte små sommer gjestene tilbake til hekke plassen sin. 4. oktober ble det også for første gang observert en enslig Antarktispetrell på vingene over Troll haugen her på stasjonen. I skrivende stund er området rundt Troll kammen preget av stor aktivitet i Antarktispetrell kolonien. Årets første Sørjo er også observert oppe ved Sofietoppen. Så nå er det speiding etter Snøpetrell noe som preger dagene blant oss her på stasjonen.

“Marianusgropa”

Skrevet av Dr. Marius Filtvedt.

Det er mange store personligheter som har fått områder og fjell oppkalt etter seg i Antarktis. For å nevne noen: Dronning Maud Land, Prinsesse Astrid Kyst, Ross Havet, Oates Land og Borchgrevink Kyst. Ved breddegrad 71 ° 55 sør og lengdegrad 05° 14 øst og 1655 moh ligger det en fantastisk flott isgrop like ved et brefall innerst i Svarthammeren hvor Norge har en forskningsstasjon kalt Tor. Den er plassert akkurat her siden vi i dette området finner en av de største hekkeområdene for Antarktisk Petrellen. På 90-tallet og begynnelsen av 00-tallet ble det gjennomført mye forskning både på An-

tarktisk Petrellen og på Sørgjoen i dette området. I de siste årene har Tor blitt vedlikeholdt og brukt stort sett av overvintringsteamene ved Troll. Jeg var her første gangen helt i slutten av januar 2010 sammen med Trond Løvdal, Oddmund Næs og Tore Dahl. Trond som var på Troll for å jobbe i sommersesongen var vår guide da han hadde vært her en god del ganger tidligere. Vi dro derfor på scootersafari innover mot breen innerst i Svarthammeren, det var da vi fant denne flotte store isgroppen . Tore Dahl spurte meg om ikke gropa burde hete Marianusgropa, noe jeg sa meg enig i hadde vært et fint

navn! På bursdagen min over 5 mnd senere 16. Juli var overraskelsen stor da Stasjonsjef Einar Johansen gav meg en flott rød turboks hvor ”Marianusgropa” var inngravert med svarte bokstaver.

Den 2. oktober 2010 var Tore, Oddmund og jeg igjen på tur til Tor og med oss hadde vi selvfølgelig turboksen. Vi festet den godt i isen ved gropa ved å borre et hull over 1 meter dypt hvor pålen til boksen ble festet med vann. Deretter ble det holdt en offisiell innvielsestale og en høytidlig skål. Vi skrev oss alle inn i turboken med håp om alle som kommer til Tor i tiden som kommer vil gjøre det samme.

Her ser vi gropa dannet etter utallige år med vind og snø.

Tre glade gutter foran tur boksen (f.v. Oddmund, Tore og Marius).

The 2010 Antarctic Winter Film Festival

Skrevet av Dr. Marius Filtvedt.

Overvintrerne på Norsk Polar-instituttets forskningsstasjon Troll NARE 09/10 har laget et filmbidrag til den humoristiske filmfestivalen 2010 Antarctic Winter Film Festival som arrangeres av USAs sørpolbase McMurdo i regi av Michael Christiansen. Festivalen består av to kategorier, åpen klasse og 48-timersklasse. Polarinstituttet stilte i 48-timersklassen. Her er linken til alle filmene : [2010 Winter Film Festival](#). Den årlige filmfestivalen omfatter flere kategorier, men vinnerbidraget for beste film kom fra Australias Davis Station. Festivalen er åpen for alle som overvintrer i Antarktis eller subantarktisk. Det som begynte med åtte deltagende stasjoner i 2008 har vokst betydelig gjennom årene. I år var det rekordhøy deltakelse, 21 stasjoner, som representerer 11 nasjoner og produserte 41 filmer.

Disse filmene passer inn i en av to kategorier. Den åpne katego-

rien, som navnet tilsier, kan dreie seg om alt. Den 48-timers film kategorien var litt mer restriktiv.

Siden det ikke er begrensninger i den åpne kategorien, har filmene en tendens til å være mer reflekterende og polert. 48-timers filmene krever at filmskaperen ikke kan bruke mer enn 48 timer på å fullføre og sette sammen en film. Denne utfordringen gjør disse filmene til de mest populære. I år hadde stasjonene over hele kontinentet i helgen 17. - 18. juli til å lage filmen sin. Hver film måtte inneholde fem "nødvendige elementer," plukket av de fem stasjonene som vant i fjor: en gretten diesel mekaniker, en mopp, en flaske munnvann, lyden av en sirene, og linjen, "Har noen sett min kylling?".

Her er linken til Polarinstituttets bidrag på You Tube som fikk en hederlig 6 plass i år: [Antarctica Troll Station-](#)

Recapture of the South Pole

Det er alltid fascinerende å se hvordan filmskaperne bruker disse elementene. Nordmennene på Trollstasjonen, i sin film "Recapture of the South Pole," fortalte historien om deres siste forsøk på å følge i fotsporene til Roald Amundsen og gjenerobre Sydpolen fra USA. Deres første forsøk var hilariously mislykket, og filmen endte med en fantastisk sang og dansetrinn ledsaget av et trekkspill.

De 10 filmene fra McMurdo flyttet grensene for kreativitet, alt fra en parodi på "Who's on First" til gjenfortelling av en drøm sydd sammen av klipp hvor innbyggere i McMurdo snakker om sine drømmer.

The South Pole Station produserte fem filmer som gjennom humor og drama utforsket realitetene i isolasjon og

potensialet for reell fare av å bo i Antarktis. Hver stasjon har en mulighet til å stemme på deres favoritt filmer. I år var det fem kategorier for 48-timers filmer: Beste film, beste skuespiller, beste kinematografi, beste manus og beste bruk av elementene. Det er også en stemme for Beste Film Open.

Bortsett fra underholdning, tilbyr filmene også et innblikk i livet på de andre stasjonene. Mange av oss vil aldri komme til disse stasjonene, men gjennom videoene er vi i stand til å oppleve livet der.

Vi ser de forskjellige bygningene, landskapet som omgir dem og de ansatte som bor i dem. Og mens noen stasjoner kan ha sollys, og noen kan ha gress og andre kan ha dyreliv, virker det som alle stasjonene er bebodd av mennesker som gror tykke, brautende skjegg, og minst en Mohawk frisyre.

Film festivalen er gjort mulig ved videokomprimerings programvare og Internett, men det betyr ikke at distribuering av filmene er en helt smertefri prosess. I år hadde noen av stasjonene med trege Internettforbindelser i tillegg en

kamp med feil på satellitter og store vinterstormer. Den polske stasjonen Henryk Arctowski prøvde i syv timer å laste opp filmen sin, mens den franske stasjonen Dumont d'Urville kunne bare sende inn en av sine filmer, og vil ikke kunne vise noen av de andre før senere i år.

Det er vanskelig å si nøyaktig hvorfor dette arrangementet er så populært og hva som gjør at folk tilbringer syv timer med å laste opp en liten fil. Det er en unik aktivitet som ofte gjør at hele stasjonen blir involvert. Tanken på å være en del av hele det Antarktiske samfunnet er flott. Det er en helg hvor nasjonalitet, vitenskap og avstander alle er satt til side for en kort stund for å ha det gøy og feire hvor heldige vi alle er som kan tilbringe vinteren i Antarktis.

Beste film: Fitness måned, Davis station (AUS)

Best Acting: Camembert Man, Alfred Faure Station (Crozet) (FR)

Beste kinematografi: Fitness måned, Davis Station (AUS)

Beste manus: Fra Rothera With Love, Rothera Station (UK)

Best Bruk av Elements: Mission Unmoppable, King Edward Point (UK)

Best Open Film: Blaireauxwitch Prosjekt, Alfred Faure Station (Crozet)

Troll profilen

Trollpostens profil av Lege Marius Filtvedt.

Hjem kommune: Bergen

Alder: 42

Sivil status: Gift med Kari Øvsthus

Utdanning: Sjøkrigsskolen i Bergen og medisinstudiet ved Universitetet i Oslo

Yrkes bakgrunn: Befal og offiser i Sjøforsvaret i 10 år, hovedvåpen torpedo og mine, jobbet som kommunelege i Samnanger i Hordaland og jobber nå på anestesivdelingen ved Universitetssykehuset i Bergen.

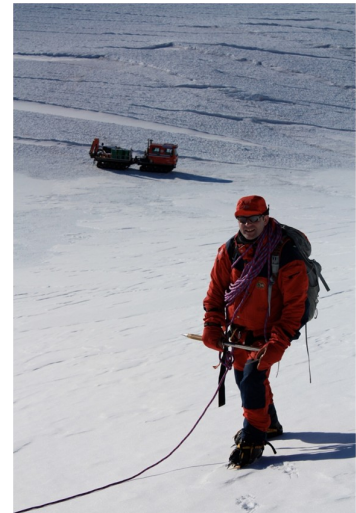
Hvorfor overvintring på Troll: Alltid vært fasinert av Norges polarhistorie og leste i boken ”A Winter Voyage to Antarctica” om ekteparet Deborah Shapiro og Rolf Bjelke som lot seg fryse inne i isen et helt år i Antarktisk med en 40 fots seilbåt. Så jobbannonsen ved en tilfeldighet og tente på ideen om overvintring med en gang. Et år i isolasjon i et av de minst tilgjengelige, forblåste, kalde og ugjestmilde områdene jorda kan by på fristet. Jeg var sikker på at det kom til å by på utfordringer men samtidig ville jeg ikke være denne erfaringen foruten. Selv om det er mye is og stein her, er det et mektig og fantastisk landskap som jeg ikke klarer å se meg mett på. Den utrolige naturopplevelsen kombinert med god lønn, lav skatt og godt kameratskap gjør at jeg etter snart et helt år ved Troll ikke angrer på avgjørelsen. Men det skal bli herlig å komme hjem snart!!

Arbeidsoppgaver på Troll: Hovedoppgaven min er å være lege men det har heldigvis vært lite klinisk pasientrettet arbeid. Derimot har det gått med en god del timer på å få orden på utstyr og medisiner. Jeg hjelper også driftstekniker Oddmund med rensestasjonen og vannanalysene av utslippsvannet. Som alle andre har jeg tatt min del av ukevaktspliktene som består av inspeksjonsrunder, lage vann av is, fylling av diesel på kraftstasjonen, søppelhåndtering, vasking, nedbørsmålinger og matlaging i helgene. Ellers har det vært mange andre små og store oppgaver hvor jeg har kunnet bidra med en hjelpende hånd.

Fritids aktiviteter på Troll og hjemme i Norge: På Troll har det blitt mye friluftsliv og flotte turer. Noen ganger i nærområdet og andre ganger til Svarthammeren og Tor som ligger 110 km fra Troll. Det har også blitt 3 teltturer, den siste var det minus 50 grader! Ellers har vi kost oss med film, kortspill, sjakk, mastermind og scrabble. Noe lesing har det også blitt tid til. Jeg har også vært ganske flink til å benytte trimrommet i likhet med alle de andre på stasjonen. De 5 første månedene ble det mye skigåing men så har all snøen dessverre blåst bort! Hjemme har jeg de siste 7 årene vært fotballtrener for jentelaget til min datter Kaisa, ellers liker jeg veldig landeveissykling, turer i fjellet og ikke minst seiling og sjølivets gleder.

Favoritt mat: Lutefisk, rakefisk, smalahove og fårikål. En god pizza og taco glir også lett ned!

Favoritt Drikke: Som anestesilege er jeg forpliktet til å si kaffe

Troll profilen

Trollpostens profil av Mekaniker Frode Flaate.

Hjem kommune: Ålesund, kjem opprinnelig ifrå Skodje kommune på Sunnmøre

Alder : 53 år

Sivil status : Gift og ei vaksa dotter

Utdanning: fagbrev som bilmek, teknisk fagskule maskinist/motorlinje

Yrkes bakgrunn : Div. bil/landbruk/anlegg. Har dreve eget firma i 16 år med hovedvekt på hjelpemotorer og mindre framdriftsmotorer spesielt til båter med ein del reise virksomheit i inn og utland. Dreiv også utleige av større luftkompressorer og endel anleggsutstyr.

Hvorfor overvintring på Troll : Eventyrlyst og lysta på å få oppleve eit kontinent som dei fleste av oss kun får lese om.

Arbeidsoppgaver på Troll : Ansvar for alt av kjøretøy og strømaggregata som forsyne stasjonen med straum.

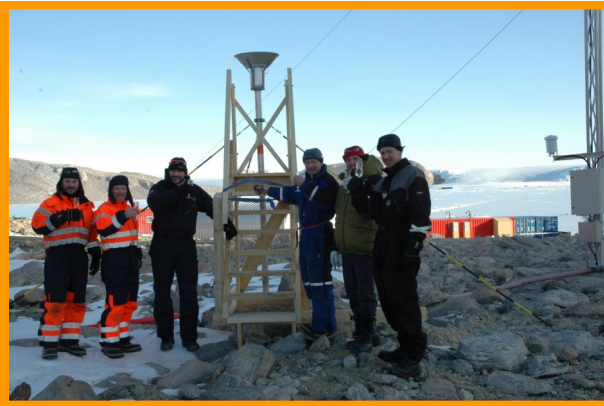
Fritids aktiviteter på Troll og hjemme i Norge: Sykling både terreng og landevei, tur i skog og mark, fisketurer både i ferksvatn og saltvatn.

Høyre på god musikk.

Favoritt mat: Potetball med tilbehør.

Favoritt Drikke : Kefir.

Miljøstasjonen Troll

Her ser vi bilde fra den offisielle åpningen av nedbørs måle stasjonen.

Her ser vi bilde fra "presserommet", der plast og papp blir presset og bunnet i en hydraulisk presse.

Her ser vi bildet av den ny etablerte miljø kontaineren med kildesortering.

Troll har forsterket sin miljøprofil denne sesongen. Den 1. mai startet vi med nedbørsmålinger på Troll. For at Troll skulle kunne kalle seg en miljøstasjon er det et krav at vi i tillegg til temperatur, lufttrykk, vind og vindretning også måler nedbør. Selve målestativet ble satt opp i sommersesongen og er over 2 meter høyt. I toppen er det et målebeger som kontrolleres hver 12 time. Dette gjøres av ukevakten som også har ansvar for værmeldinger i sommersesongen.

Driftstekniker Oddmund og Lege Marius Filtvedt tok utfordringen og lagde trapp som ble offisielt åpnet med snorklipping og champagne! Siden vi startet med registrering i mai og frem til og med 20. oktober har det kommet til sammen totalt 34,7 mm nedbør. Det er også blitt etablert en miljø kontainer der man kan kilde sortere avfall av forskjellige slag. Papp og plast blir samlet og presset i baller i den nye hydrauliske pressa. Alt matavfallet går i Trollgrisen som er omtalt i en tidligere utgave av Trollposten.

Ny sagkontainer på Troll

Her ser en containeren i fiks ferdig utgave og i full bruk!

Her er den "enøyde" banditt Ivar, i full aksjon med å installere.

Her er Oddmund i aksjon med å sveise karm til luka han har laget.

Troll har nå fått sin egen mobile sagkontainer med strøm, lys, varme, automatisk sponavsug og luke i enden for å kunne håndtere lange planker. Den kom som en tom container og har fått montert/bygget inn alt nødvendig utstyr og skjært ut og laget til endeluke. Ved gjennomføring av diverse snekker prosjekter har den vist seg å være svært effektiv og anvendelig. Et godt tilskudd på verktøyfronten på Troll. Det er for øvrig samme typen sagkontainer som brukes rundt omkring i hele Norge på alle bygge og anleggsplasser hos entreprenører. Ivar Nils har stått for monteringen av alt utstyr og elektrisk arbeid innvendig, og Oddmund har stått for utskjæring av endeluke, lagning av vindtett luke med lås, og sveising av karm.

Vinterteamet 2009/2010

ønsker alle sine lesere en god

Høst

Her er det offisielle bilde som skal inn i glass og ramme av overvintrings team 09/10.
Bare blide gutter her som vi ser.